

Kostbaar goud

Een botanicus zal je direct kunnen vertellen dat zeldzame planten niet zomaar overal groeien en te zien zijn. Die worden slechts gevonden door er zorgvuldig en ijverig naar te zoeken. Maar dan, als zo'n plantje gevonden wordt, is de vreugde groot. Zo is dat eigenlijk met alles waar we moeite voor moeten doen. Als iets gemakkelijk tot ons komt halen we onze schouders er al snel over op en vinden we het niets bijzonders. Maar die dingen die ons moeite kosten of waar we voor moeten offeren hebben veel meer waarde voor ons en brengen ons vreugde.

Zo heb ik een familielid dat al jaren in de goudmijnen van Californië werkt. Er zit aan zijn zakhorloge een ketting die heel belangrijk voor hem is omdat het goud waarvan hij gemaakt is, het goud is dat hij zelf heeft opgegraven en zelf heeft bewerkt.

En hierin ligt een belangrijke waarheid verscholen, want dit principe geldt ook voor het woord van God. Kostbare waarheden die we zelf ontdekt hebben tijdens onze gebedstijd of persoonlijke studie zijn ons enorm dierbaar en vormen vaak een deel van het fundament van ons geloof.

Er is een verschil tussen iets uit de Bijbel dat je is toegeworpen door een ander en waar je zelf nauwelijks over hoeft na te denken, of een passage uit het Woord die tot leven is gekomen en persoonlijk tot je spreekt in je studie- of gebedstijd.

Wil dat dan zeggen dat je niets van anderen moet aannemen? Natuurlijk niet, want goede raad is kostbaar en een goede preek legt soms dingen bloot waar je zelf nog nooit aan gedacht had. Maar uiteindelijk moet elke waarheid uit het Woord van God jouw persoonlijke overtuiging worden en dat kan alleen maar door het Woord zelf tot je te nemen en de kracht ervan persoonlijk op te nemen.

De Bijbel zou voor ons letterlijk als die goudmijn moeten zijn waar we in afdalen om persoonlijke waarheden te ontdekken die ons geloof sterken en echt maken. Gouden letters en tierelantijntjes op een prachtige kerkbijbel zijn in principe van weinig waarde vergeleken met een uit elkaar vallende werkbijbel.

Een voorganger ging eens het huis binnen van een gemeentelid en terwijl hij daar zat pakte hij de stuk gelezen Bijbel op die daar op tafel lag. Het dochttertje zei verlegen: "Dat is Mamma's werkbijbel, mijnheer. Als u de Bijbel wil lezen kan ik u beter de zondagsbijbel geven." Ze wees naar de boekenkast. "Daar mijnheer, die Bijbel is veel mooier."

Een mooie Bijbel heeft zo zijn plaats, maar we hebben allemaal een werkbijbel nodig, één waarin we ons thuis voelen en die we binnengaan als onze persoonlijke tuin, waar we ons graag terugtrekken om te genieten van de rust en waar we nadenken over de kostbare beloften in de verzen die ons in het bijzonder hebben geholpen.